

F. Houska, Písek

Čeho dbáti při společných honech

Zase jedna honební saisona jest u konce.

Používám této příležitosti, abych poukázal na některé okolnosti, jimž musíme věnovati více pozornosti, nechceme-li, aby hony společné ještě více upadaly a staly se místo společenských událostí, jakými před válkou pravidelně byly, zvěři i lidem stejně nebezpečným podnikáním.

Do řad lovců přišlo mnoho nových lidí bez dlouhých zkušeností praktických, jakými pravidelně vyzbrojeni byli všichni myslivci dříve, než byli uznáni za zralé pro větší hony společné.

Majiteli mnohých revírů stali se lidé jen proto, že mohou si dopřáti výdaj spojený s nájmem, který dnes pro většinu dobrých myslivců jest příliš vysoký. To jsou fakta, s nimiž musíme počítati a jež neuvádím proto, abych nad nimi ohrnoval nos, nýbrž proto, že k nim musíme zaujati stanovisko, abychom pomohly k přechodu do poměrů lepších a k zjednání respektu dobrým mysliveckým zásadám.

Společný hon jest stejně podroben společenským pravidlům, jako na př. ples nebo jiný podnik, při němž by každý přestupek proti pravidlům byl tak přísně zkritisován, že by na to každý pořadatel dlouho pamatoval.

Každý myslivec, ať již účastní se honu jako host nebo působí při něm jako lovecký personál, má povinnost při každé příležitosti napomáhati k uplatnění mysliveckých zásad, což daleko lépe se provede mírným způsobem, upozorněním a poučením, než sesměšňováním nebo pohrdavým odbýváním ...

... i když poměry se změnily, a na místo dřívějších pánů myslivosti přišli noví, neznalí a nezkušení. Tito jsou právě proto odkázáni na starý personál, jemuž přenechávají vedení honů. Ten ať tedy hledí pracovati proti nemysliveckým choutkám nových lidí, ať upozorňuje je na to, co by býti mělo a jak ...

...zmíním se samozřejmě jen o nejhrubších poklescích proti mysliveckým pravidlům ... rozdělil bych je pro přehlednost na dvě skupiny a to:

1. na ony, jichž dopouští se často pán myslivosti nebo vedoucí honu, a
2. na chyby honebních hostů, jež jsou poměrně daleko četnější ...

ad1) se strany pána myslivosti chybuje se nejčastěji tím, že pořádá hon v revíru, kde nemá sám čeho honiti. Je to přímo úžasné, že vidíme celé řady lovců, plahočících se po celé hodiny revírem bez rány, a žádný z nich neřekne svému hostiteli ani po skončeném honu, jehož výřad zdobí několik ubohých, s použitím všech moderních vynálezů zbrojní i lovecké techniky uštvaných ušáků, že musí napřed zvěř zašetřiti a pak se může teprve na ni honiti ...

...byl jsem kdysi v Praze pozván pánem, který byl výborně situován a požíval veliké vážnosti, na hon, kam jeli jsme vlakem as 6 stanic od Prahy. Bylo nás osm střelců. Kdyby nebyl hajný tyčkou dobyt zpod silničního můstku zajíce, který po ráně se tam ukryl, byli bychom šli domů s „bžundou“!

...na jiném honě rozstříleli si pražští střelci, kteří přijeli ve dvou automobilech do revíru, vzdáleného od Prahy na 120 km, navzájem čepice, poněvadž při honu neměli příležitosti k ráně ...

... zvaní na takové hony jest bezohlednost vůči hostům, poměrů neznalým. Chce-li si někdo dělati legraci, ať si ji dělá sám ze sebe a ze svých nejbližších, pro lidi cizí jest to trapné ...

... nechci-li hostů, nezvu jich! Mám-li hosta, dám mu přednost v každém směru, proto jej zvu! Viděl jsem vysoké kavalíry (za dřívějších dob), kteří na svých velikých honech s holí v ruce brzo u toho, brzo u onoho střelce se informovali, jak se baví a sami nedali rány! Proč? Host především!

... že pán honu již před zvaním se přesvědčí o stavu zvěře a dle to zařídí i plán honu i počet hostů, jest samozřejmé. Neméně však je také nutno, aby své hosty znal a věděl, v jakém poměru jsou k sobě. Je jistě nejvýš trapné pro pána i ostatní hosty, když se na honě setkají lidé, kteří několik dnů před tím stáli proti sobě u soudu pro urážku na cti!

... Lidský život jest příliš drahocenný, než aby se s ním smělo hazardovati a následky nehod na honech jsou tak nepříjemné, že to stojí za trošku přemýšlení! Stane-li se už něco, pak jest věcí vedoucího, aby s rozvahou zařídil vše, čeho třeba, aby se věc urovnala v největším klidu a s nejmenším pobouřením širších kruhů, které bývá pravidelně o to větší, že tu přiloží celá řada lidí, myslivosti nepřejících, svoje polínko, aby myslivost zdiskreditovali ...

... trvejme na starém zvyku, jenž dodával honu jaksí slavnostního zakončení, vyložme zvěř hezky dle druhů vyrovnanou na příhodném místě blízko onoho, kde hon končí, ohlašme výsledek honu a rozcházejme se s bodrým „Lovu zdar“ ...

Pozvedněme zase hon na výši, na jaké byl za lepších dob, kdy bylo ctí býti pozván a směti se účastniti podniků mysliveckých s honem spojených.